



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

28. Dies Octob. Amor non amatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

phum cœlestis gloriæ, Daret : ad unionem nostræ na-
turæ, ad nuditatem, paupertatem, ad labores, & incom-
moda hujus vitæ, ad contumelias, & persecutions,
ad alapas, & sputa, ad flagella, & spinas, ad omne ge-
nus probrorum, & dolorum, ad crucem, denique ad
mortem. Ut omnis qui credit, &c. Totum id fecit, ut
nos ab exitio sempiterno, cui addicti eramus, eripe-
ret, & externâ vitâ donaret: nec à nobis requirit aliud;
quām ut credamus in Filium, eique serviamus, & di-
ligamus. Qui sic, & tantum te dilexit, necdum ingra-
tia vel tantillum diligis? Imò Domino cœli præfers
pauxillum terræ? Verè

*Urit amor cæcus, non est amor arbiter æquus,
Nam deformè pecue, judicat esse decus.*

28. DIES OCTOB.

Amor non amatur. Jacobonus in vita.

Maximus amantis
est dolor, tam rarus
in terris Dei amor.

I. **N**on amari summum Bo-
num, ad amaras lachry-
mas compulit Jacobo-
num. Fuit is ex Seraphicâ Divi Francisci Familiâ,
Vir præcellens sanctuonia. Qui cùm videret tan-
tam esse amantium Deum, qui est Charitas, ca-
ritatem, ut erat ipsi Deus charissimus, incedebat
mæsto, & in solum dejecto vultu, non sine copio-
so fletu, ac oris planctu, & cordis luctu. Alii per
compita ei obvii, cùm viderent genas tam uberibus
perfusas lachrymis, toties gementem, singultientem,
ac præmæroris magnitudine, tantum non exani-
mem, ab eo studiosè quærunt: ecquid ita ploret,
quid deploret, cur tam copiosæ in oculis lachrymæ,

Hhh 5

cur

cur tam acerbæ in lingua queritmoniæ , quid ei sinistri evenisset : promptos se ad succurrendum , modo causam suggerat tam vasti doloris. Frustra rogant , rogatus non respondet. Dolor magus vel honorari silentio. Non est ergo qui consoletur eum, nou est usque ad unum , quia magna est velut mare contritio ejus. Tandem multorum importunitate compulsus , ductis prius ex imo pectori immantibus suspiriis : vos , inquit , petitis silentio dignorem , quam eloquio lamentandi causam ? Amor non amat. Ille unus deberet esse omnium hominum , qui sunt , fuerunt , erunt , maximus dolor , quia non amat. Amor.

II. Quid est hoc ? obstupescite cœli super hoc. Ubi judicium , ubi prudentia , ubi ratio , ubi fides ? Amantur opes , nullam nobis allaturæ opem : quid vilius ? Amantur honores , tituli , dignitates , quæ instar umbræ prætereunte , quid vanius ? Amantur spurcæ voluptates , quas aliud nil consequitur nisi mœstum pœnitere , quid fœdius ? Amatur mundus , amatur caro , amatur Dæmon , hostes nostri capitalissimi. Denique omnia odio dignissima amantur. Amor non amat. Qui nos condidit , conditos conservat , conservatos tot favoribus , beneficiis , gratiis locupletat , locupletatis , Regnum suum promittit in præmium ; qui nobis ærem quo spiramus , alimenta quibus vescimur , vestes quibus tegimur , terram , qua sustinemur , solem quo illustramur , animam qua vivimus , denique omnia sua , ac tandem se gratis , nobis ingratias largitus est , hoc est , Amor non amat. Ille qui unus quidquid usquam in rebus procreatis est amabile , condidit , à quo res omnes suaves dul-

dulcedinem; venustæ formam, splendidae lumen,
spirantia vitam, intelligentia rationem res denique
omnes perfectæ perfectionem, & quomodo cumque
bonæ bonitatem haulerunt. Ille, qui est illicium
omnis amoris, consummatio omnis desiderii, ter-
minus omnis motionis, satietas omnis appetitionis,
quies omnis voluntatis, centrum, & finis totius uni-
versi; denique, Amor non amat. Odium amatur,
& amor non amat.

III. Latet Deus in corde meo, est absconditus in
pedore, fluit per venas meas, insidet fibris meis, cir-
cumscribitur meis visceribus, insinuat se per medul-
las, in me, & in qualibet parte mei, totus Deus est
collectus, totus completus, totus præsens, cum uni-
versa Potentia, Sapientia, Bonitate, cæterisque per-
fectionibus suis. Convertere nunc oculos tuos, ô A-
nima! ad te introrsum in fundum cordis tui; ibi si
lente creaturarum strepitu, & importunarum cogi-
tationum cessante tumultu, illum alloquere, & cum
illo colloquere, qui est Sapientia Patris, & centrum
tui cordis. Obscuro Domine, si inveni gratiam in
oculis tuis, liceat mihi pauca quærere, ô Bonitas,
quid est quod me ames, & sic ames, cum odisse me
deberent omnes creature? Quid est quod amari cu-
pias à me, inter amatores tuos me feligens, qui in-
dignus sum, qui sim inter Dæmones, servus eorum
factus? O amor mundi, & gaudium cæli, quid tibi,
& mihi, qui debo odium, esse & horror totius uni-
versi? Similis similem amat quid tu optimus, diligis
me pessimum? Quid tu sapientia, amas me stultitiam?
Potentia, infirmitatem, Misericordia miseriam,
Pulchritudo turpitudinem, Scientia ignorantiam,
quid

quid denique tu Bonitas, amas me malitiam? Ep.
Anima incipe, vel nunc amare eum, qui ab initio
sine initio te amavit & in fine sine fine te amat, &
æterno expectavit, ut eum amares, & in æternum
deinceps paratus est te amare. Paciscar Domine te-
cum, ut olim sponsa tua Catharina. Domine, tu co-
gita de me, & ego cogitabo de te. Beatum pacum,
quo acquiritur cœlum, imò Dominus cœli. Quidam
hic exclamem:

O felix pacum, summo cum Numine factum!

29. DIES OCTOB.

Felix commercium, ubi datur lutum, tollitur au-
rum. Petrus Damianus l. 7. ep. 7. ad Agnet.

Commer- I. cium cum
Deo.

VIdurum te existimares aurea fa-
cula, si quantum est luti in pla-
tea, tantum esset auri in tua cru-
mena. In tua est manu, tale, dum volueris, inire
commercium. Pluris tibi, credo, est cœlum, quam
omne aurum. Desere terram, hoc est, lutum, accipis
cœlum: despice terrena, dabuntur tibi cœlestia; sper-
ne humana, acquires Divina. Si hîc esset in terris
locus, ubi foret gazophylacium Christi, noue mal-
les collocari tuas pecunias in tuo sacro sancto gazo-
phylacio, quam in tuo malefido marsupio? Festive
B. Alcuinus: (a) Avarus, inquit, aurum quarit, & quid
in auro, nisi species vana? Nonne unus panis esurienti melior
est, quam mons aureus? Aurum prodeesse potest danti, non acci-
pienti. Ideò demus divitias in præsentii, ut in futuro posside-
mus illas. Nam pauperis manus, gazophylacium est Christi. O

Chri-

(a) Ep. 66.